

بسمه تعالی

بررسی اثربخشی روانشناسی مثبت نگر (خودگویی مثبت) به شیوه گروهی بر خلاقیت

دانش آموزان مقطع ابتدایی سلماس

مهدی شمس کیا^۱، محمد حسن حسین نژاد^۲، پریا راضی^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد تبریز/ Mahdi.shamskiaa@gmail.com - ۰۹۱۴۹۵۹۶۷۹۲

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد ارومیه

^۳دانشجوی کارشناسی روانشناسی دانشگاه آزاد تبریز

چکیده

مقاله حاضر به بررسی اثر بخشی خودگویی مثبت بر افزایش خلاقیت دانش آموزان ابتدایی پرداخته است، نمونه مورد مطالعه یکی از مدارس شهرستان سلماس هست که در آن آزمون ۶۰ سوالی خلاقیت تورنس بین دانش آموزان اجرا شده است. سپس نتایج آزمون مورد تحلیل قرار گرفته و دانش آموزان براساس نمره اکتسابی از کمترین به بیشترین نمره مرتب شده اند سپس به صورت تصادفی یکی نفر در گروه آزمایش و یک نفر در گروه کنترل قرار گرفته اند. سپس گروه آزمایش در ۱۰ جلسه ۲۰ دقیقه ای مورد خودگویی مثبت قرار گرفته اند؛ در نهایت از هر دو گروه پس آزمون گرفته شده و نتایج هر دو آزمون وارد SPSS شده و آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیری اجرا شده است. یافته های حاکی از آن است که خودگویی بر افزایش خلاقیت دانش آموزان تاثیر موثر معناداری دارد

واژگان کلیدی

خلاقیت، خودگویی مثبت، دانش آموزان، روانشناسی، ابتدایی